

Reactie van de Clienten Advies Raad op het voorstel BW13-0369 en RB2013122 'Herziening vergoedingen raads- en commissieleden', met ambtelijke reactie daarop.

Het merendeel van de CAR ziet de redelijkheid van de verandering in. Vooral de voorgestelde overgangsregeling dempt wat bezwaren.

Enkele kanttekeningen zijn er wel te maken.

Het meest storend is de zinsnede dat: 'betwijfeld wordt of de hoogte van deze vergoedingen gerechtvaardigd is'. In de stukken blijkt ergens dat het college dat vindt, maar niet waarom. Nu lijkt het of men er achter komt dat sinds de installatie de prestatie niet bij de geleverde bijdrage past en dat is ons niet gebleken.

We gaan dit aanpassen. Het is niet onze bedoeling de indruk te wekken dat ons sinds de installatie van de CAR is gebleken dat de beloning niet bij de geleverde prestatie past.

In de verordening van de CAR staat iets over reiskosten en 'andere relevante kosten'. Daaronder werd verstaan de kosten voor inkt papier e.d. Om te voorkomen dat allerlei kleine declaraties langs zouden komen met de daarbij horende administratieve belasting en kosten is voorgesteld daar een vast bedrag voor te nemen en niet te declareren.

Deze opmerking kunnen we niet helemaal plaatsen. Ons voorstel houdt in dat de vaste onkostenvergoeding komt te vervallen. Het is niet onze bedoeling dat daarvoor in de plaats de leden kosten voor inkt, papier e.d. op declaratiebasis alsnog vergoed kunnen krijgen. Het achterliggende idee is dat de meeste stukken aan de CAR leden wordt uitgereikt. Eventuele resterende kosten zijn daardoor zo laag, dat we die niet langer afzonderlijk voor vergoeding in aanmerking willen laten komen. De maandelijkse overall-vergoeding die de leden krijgen, zouden die kosten mede moeten dekken.

Over de schatting van de bestede uren van de leden kan gezegd worden dat de werkelijkheid per lid en per periode nogal af kan wijken. Dat is afhankelijk van het voorliggende werk en het accent daarvan op de werkgroep waarvan men lid is. Als voorzitter kan ik zeggen dat ik gemiddeld 3 uur per week besteed.

We begrijpen hieruit dat de uren verschillen per lid, en per periode. Ten aanzien van het ene lid of voorzitter valt de schatting waarschijnlijk te hoog uit, ten aanzien van andere leden wellicht wat laag. We zullen de ureninschatting daarom laten zoals we die hebben gemaakt.

Hoewel geen van de leden van de CAR op basis van de te krijgen vergoeding solliciteerde, of dit zelfs maar wist bij aanstelling, is toch de vraag of het buiten de afbouwregel stellen van de brutering redelijk genoemd kan worden.

We denken dat er op dit punt sprake is van een misverstand. Ons voorstel luidt om de huidige vergoeding (die is inclusief de brutering) in drie jaar af te bouwen naar de nieuwe vergoeding. De nieuwe vergoeding is exclusief brutering. M.a.w. de brutering wordt niet buiten de afbouwregel gesteld.

Tot slot een opmerking cq een vraag.

Voor zover mijn kennis van het belastingregime gaat bestaat er iets als een belastingvrije ruimte voor vrijwilligers werk. Bij mijn weten is dat € 150 per maand en € 1500 per jaar. Als de vergoedingen bruto voor de leden voortaan vrijwilligers bijdrage gaan heten is dat netto een beter resultaat. Het uitzoeken waard?

We hebben dit nagevraagd bij onze salarisadministrateur. Het tarief dat de belastingdienst voor de vrijwilligersbijdrage hanteert, is echter dermate laag (€ 4,50 per uur) dat dit niet voordelig is

voor de commissieleden. Uitgaande van de raming van bestede uren die we hebben gemaakt, zou een vrijwilligersbijdrage voor CAR-leden € 22,50 per vergadering bedragen, en voor de voorzitter € 45,00. Ter vergelijking; ons voorstel voor de nieuwe vergoeding is netto voor de CAR-leden circa € 53,00 per vergadering en voor de voorzitter netto € 93,00. Bovendien is het nog maar zeer de vraag of de belastindienst de werkzaamheden die leden van de CAR en de bezwaarcommissie verrichten, als vrijwilligerswerk typeert. Dit hoeft echter niet uitgezocht te worden, gelet op de lage bedragen die als vrijwilligersvergoeding uitgekeerd kunnen worden.

De reiskosten worden wel erg schraal, hier moet geld bij als het nieuwe voorstel wordt doorgevoerd. Bij mijn aanstelling was bekend dat ik uit (...) kwam en zijn de huidige afspraken ten aanzien van de reiskosten gemaakt. Ik zou deze dan ook graag gehandhaafd zien.

Deze opmerking geeft voor ons geen aanleiding het voorstel aan te passen. Het voorstel ten aanzien van de reiskosten betekent inderdaad een verschraving. Gelet op de relatief lage bedragen waar het hier om gaat (een commissielid uit Alkmaar heeft onder de huidige regeling recht op circa € 10,00 per bezoek aan het gemeentehuis, met gemiddeld een vergadering per maand), is de noodzaak om een afbouwregeling te hanteren ons inziens hier minder groot. Hoewel vervelend, is een dergelijke achteruitgang evenals ten aanzien van ambtenaren ook mogelijk gedurende de looptijd van een dienstverband.

Reactie van de Bezwaarcommissie op het voorstel BW13-0369 en RB2013122 'Herziening vergoedingen raads- en commissieleden', met de ambtelijke reactie daarop.

De gemeente heeft vijf reacties vanuit de Bezwaarcommissie ontvangen. Twee reacties hielden in dat men akkoord was met het voorstel. De overige drie reacties zijn hieronder weergegeven.

Reactie nr. 1

"Ik heb het voorstel nog niet grondig bestudeerd, maar mijn eerste reactie is dat ik er onaangenaam door ben getroffen. Ik doe dit werk met veel plezier en de vergoeding die ik ervoor krijg zie ik als een leuk extraatje, maar meer als een onkostenvergoeding dan als inkomen. Netto houd je er sowieso erg weinig aan over, je hebt je voorbereiding - al gauw zo'n 4 uur per zitting, je reistijd en je reiskosten en je bent een dagdeel onder de pannen. Als de fiscus vervolgens de helft afroomt kom je op een vergoeding die ik als adequaat ervaar, maar niet meer dan dat. Er zal ongetwijfeld een noodzaak zijn om te bezuinigen, maar dat dit (mede) over onze rug moet ervaar ik niet als rechtvaardig. Overigens heb ik altijd begrepen dat bij HHW de reiskosten al in de vergoeding zijn begrepen, i.t.t. bij andere gemeenten. Dit zijn allemaal geen steekhoudende argumenten om een aanpassing tegen te gaan, ik klink wellicht als een nimby, maar dit is hoe ik het ervaar. Ben ook benieuwd naar jullie meningen".

Hoewel we begrip hebben voor deze reactie behelst het naar onze mening geen inhoudelijke argumenten die aanleiding geven tot aanpassing van het voorstel.

Reactie nr. 2

"Ook ik kan me grotendeels vinden in bovenstaande reactie. Overigens is de vergoeding die vervolgens overblijft waarschijnlijk wel een gemiddeld bedrag. Wel acht ik relevant, dat de zittingen in HHW vaak overdag zijn en dus ten laste komt van de reguliere werkzaamheden. En als er toch vergeleken wordt: in de beide andere commissies waar ik lid van ben, worden reiskosten vergoed tegen € 0,19 en € 0,28 per kilometer en onbepaald. Voor mij - ik woon 80 kilometer van HHW en kan er reëel beschouwd niet met het openbaar vervoer komen - is een vergoeding van € 0,10 tot maximaal 40 kilometer dus een fractie van de kosten, zodat er van de verlaagde vergoeding wel heel erg weinig overblijft".

Het feit dat de zittingen vaak overdag zijn en dus ten laste komen van de reguliere werkzaamheden van de commissieleden, doet niet af aan het feit dat commissiewerk als hier

bedoeld door de wetgever getypeerd wordt als een nevenfunctie. Reguliere bezoldiging is daarom niet aan de orde, slechts een vergoeding.

Dat andere gemeenten wellicht hogere vergoedingen verstrekken voor reiskosten, zou kunnen worden verklaard doordat die gemeenten de betreffende reizen als dienstreizen beschouwen. Ook gemeente Heerhugowaard hanteert in haar vervoersbeleid hogere vergoedingen voor dienstreizen (€ 0,28 per kilometer). Naar onze mening zijn de reizen van de commissieleden echter niet als zodanig te typeren, maar als woonwerkverkeer. Het vervoersbeleid van gemeente Heerhugowaard gaat uit van een vergoeding voor woonwerkverkeer van € 0,10 per kilometer voor alle ambtenaren. Daarbij wordt geen vergoeding verleend voor de eerste tien kilometer van de reis en wordt een maximum gehanteerd per enkele reis van 40 kilometer.

Reactie nr. 3

"Ik sluit me volledig aan bij wat er al gezegd is. Er gaat flinke voorbereidingstijd in zitten, je neemt er een dagdeel of meer vrij voor, het kost je reistijd en –kosten, en van de vergoeding moet je een flink deel belasting betalen. Het bedrag is, omdat alles er bij inzit, redelijk.

De voorgestelde bezuinigingen vind ik dus niet helemaal rechtvaardig en ook niet redelijk. Ik ben het dus niet eens met de stapsgewijze aanpassing van de vergoedingen.

Het voorstel roept vragen op:

Er wordt in het voorstel gevraagd of de vergoeding voor de cie BZ wel gerechtvaardigd kan worden. Ik denk dat de vergoeding, gezien het bovenstaande, zeker gerechtvaardigd kan worden en redelijk is.

Deze stelling is verder niet gemotiveerd en geeft daarom geen aanleiding het voorstel aan te passen.

De reiskosten van € 0,10 per kilometer begrijp ik niet. Zeker met de huidige prijzen wordt het steeds duurder om te reizen. Wordt dat ook meegenomen en aangepast?

Zie hetgeen hierboven is uiteengezet. In het gemeentelijk vervoersbeleid is een vergoeding vastgesteld voor woonwerkverkeer van € 0,10 per kilometer. Feit is dat het Heerhugowaardse vervoersbeleid niet uitgaat van kostendekkendheid, maar wel duurzaamheid beoogt te stimuleren.

We zullen moeten gaan declareren. Om de administratieve druk te verminderen eens per jaar. Declareren is veel lastiger dan het huidige systeem waarbij de onkosten gewoon in de vergoeding zit. Welke kosten je ook maakt, hoe je dat ook doet, de kosten zijn voor jezelf. Deze werkwijze heeft duidelijk mijn voorkeur. Met de nieuwe regeling moeten er bonnen worden bewaard en eens per jaar gedeclareerd. Het bedrag wat wordt voorgeschoten kan hierdoor flink oplopen. Ik vind het niet echt 'klantvriendelijk' en ook niet gelijkgestemd met anderen. Declaratiemogelijkheid zou maandelijks moeten kunnen.

De vergoedingen voor het bijwonen van de vergaderingen zullen net als voorheen maandelijks automatisch worden uitgekeerd, aan de hand van getekende presentielijsten. Dezelfde wijze van "declaratie" zal worden gehanteerd ten aanzien van de reiskostenvergoeding; aan de hand van de presentielijsten en de afstand woonwerkverkeer zal periodiek worden vastgesteld op welke vergoeding het commissielid recht heeft. Er hoeven derhalve geen bonnen te worden ingeleverd. Dit heeft als voordeel (ten opzichte van een vaste vergoeding voor reiskosten) dat maatwerk geleverd kan worden. Immers, commissieleden wonen allemaal op andere afstanden van Heerhugowaard.

Het voorstel om jaarlijks de reiskostenvergoeding uit te keren, is ons inziens niet onredelijk, gelet op de relatief lage bedragen waar het hier om gaat. Ter illustratie: een commissielid woonachtig in Purmerend ontvangt per zitting ongeveer € 4,40. (Afstand Purmerend-Heerhugowaard

bedraagt 32 km. Vergoeding wordt verleend over $32 - 10 = 22$ kilometer. $22 \times 2 = 44$ kilometer. $44 \times € 0,10 = € 4,40$).

Is er goed onderzoek gedaan naar de verschillen die tussen de verschillende commissies zouden bestaan? En als die verschillen er mochten zijn waarom zijn deze dan echt onaanvaardbaar voor de organisatie zijn?

Ter voorbereiding op dit voorstel is uitvoerig gesproken met de secretarissen van beide commissies (CAR en Bezwaarcie) over de inhoud, omvang en zwaarte van de werkzaamheden en de verlangde deskundigheid en expertise van de commissieleden en voorzitters. De uitkomst daarvan is neergelegd in bijlage 1 bij het raadsvoorstel.

De raad wil bezuinigen. Heeft de raad ook gesproken over het beeld wat men bij de commissie BZ in de toekomst heeft? Alleen kijken naar bezuinigingen kan gevolgen geven en risico's meebrengen. Deze zaken zouden ook in beeld gebracht moeten worden zodat helder en duidelijk is wat gevolgen van het voorstel kunnen zijn. Kan bijvoorbeeld met de bezuinigingen een brede samenstelling van de cie blijven bestaan? Welke visie is er voor de toekomst, hoe ziet het eruit? Alleen denken aan bezuinigen kan te kort door de bocht zijn voor waar je naar toe wilt.

De wens om te bezuinigen en de wijze waarop dat moet gebeuren, is een politieke afweging die wordt overgelaten aan de raad.

De huidige commissieleden zijn geworven met bepaalde veronderstellingen (vacatureteksten) en voorwaarden, en hebben op basis daarvan eigen keuzes gemaakt. Hierop zijn ze door het college benoemd. Zomaar stapsgewijs afbouwen en veranderen is niet redelijk. Zijn andere mogelijkheden overwogen? (vb nieuwe voorwaarden bij nieuwe commissieleden? Andere mogelijkheden?)”

Het voorgestelde alternatief (nieuwe voorwaarden stellen bij nieuwe commissieleden) is wel overwogen. In dat geval treden grote verschillen op tussen de diverse commissieleden hetgeen ook onwenselijk is. In plaats hiervan is gekozen voor een stapsgewijs afbouwen. Door het stapsgewijs afbouwen van de vergoeding in drie jaar proberen we tegemoet te komen aan de commissieleden.